

Princesa

L'Elionor tenia dotze anys i tres mesos quan el Rei, el seu pare, la va condecorar. Aquestes coses queden enregistrades a la sang per sempre. Duia trenes encara, i vinclava el genoll per donar les gràcies. La gent se l'estimava, l'Elionor, tan tendra, i ella somreia innocent, sense saber del cert el futur que l'esperava. Els anys, però, dins de palau, es dilueixen en l'opaca grisor de les finestres i algun un dia, potser, l'Elionor tindrà ganes de fugir i una irreprimible sensació de solitud. Llavors ressonaran al seu cap les paraules que Felip VI li va dirigir quan encara era una nena: «El Toisó d'Or et recordarà les exigències que imposa ser la princesa hereva. Les teves accions s'hauran de guiar per la capacitat de renúncia i de sacrifici, pel permanent esperit de superació, i per la teva entrega sense reserves al teu país i al teu poble». Arribat aquell moment, l'Elionor, seguint la molt sàvia predicció de son pare, renunciarà a ser una noia com qualsevol altra i viurà presonera per sempre més a la seva gàbia d'or. Tot i que en mons ben diferents, la seva vida i el seu futur estan tan predestinats com els d'aquella altra Elionor que amb catorze anys va ingressar a la fàbrica on treballava Martí i Pol.

Vaig pensar això quan vaig veure l'Elionor infanta en aquell acte pompós, assumint amb tota la seva innocència el futur de princesa. I no puc negar que em va trencar el cor. El discurs de l'ortodòxia bonista ens ha inculcat que si un mocós ens roba el mòbil nosaltres hem de parar l'altra butxaca i entregar-li la cartera. I que estem obligats a compadir-nos-en, que ha vingut de visita buscant un futur millor. Des dels temps del "Vaquilla" hem anat interioritzant que una gran part dels delinqüents ho són perquè el seu origen fatal els ha empès a ser-ho. Però ningú no ens ha ensenyat mai a compadir-nos dels que són poderosos, o rics o simplement "pijos" perquè no han pogut ser una altra cosa. Sempre trobem una justificació per a la banda del "Rata", però mai n'esgrimim cap per excusar la tonteria genètica dels fills del Julio Iglesias. Per això, quan un dia l'Elionor regni Espanya, si és que arriba a fer-ho, i sigui diana de crítiques i impropis, recordaré quan tenia dotze anys i em tornarà a despertar la mateixa tendresa.

Autor de la foto original utilitzada per fer el muntatge: Ballesoroc (L'E)